

tuelle Tendenser til at anvende dem i Tilfælde, hvor det ikke maa anses for ubetinget nødvendigt, er det bestemt, at de kun kan bringes i Anvendelse i Henhold til *Beslutning af Højesteret paa Begæring af Anklagemyndigheden i hvert enkelt Tilfælde*.

For *Ankesagers* Vedkommende er i § 692 optaget en Regel svarende til den, der ved §§ 687 og 688 er givet vedrørende Sager i 1. Instans.

Bestemmelserne tænkes navnlig bragt i Anvendelse i Sager angaaende Spioneri, Sabotage, Attentater o. lign. samt visse af de i Straffelovens Kapitler 12 og 13 omhandlede Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed eller mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder.

7. Af lignende Grunde, som har motiveret de under 6. omtalte Bestemmelser om Udelukkelse af Lægmands Deltagelse i Behandlingen af visse Straffesager, kan det være magtpaaliggende at sikre sig, at Forsvaret føres af en *Sagfører*, som ved sine personlige Kvalifikationer frembyder fornøden Garanti for, at de Oplysninger, som kommer ham i Hænde ved Sagens Behandling, kun vil blive anvendt paa loyal Maade og navnlig ikke bringes til uvedkommendes Kundskab. En saadan Garanti er søgt opnaaet ved en Tilføjelse til Retsplejelovens § 730, hvorefter Rettens Formand, saafremt Hensynet til Statens Sikkerhed eller Forhold til fremmede Magter eller andre særlige Forhold gør det ønskeligt, ved Kendelse kan bestemme, at der *ikke kan gives Møde ved valgt Forsvarer*. Der skal i saa Fald paa Begæring beskikkes Sigtede en Forsvarer.

For saa vidt angaar de under 5., 6. og 7. omhandlede Bestemmelser, skal Loven forelægges til *Revision* senest i Rigsdagssamlingen 1943—44.

Ordførerne for de 4 store Partier udtrykte i begge Ting Betænkelighed ved de i Lovforslaget indeholdte Afvigelser fra Retsplejelovens Principper, men bøjede sig for de Hensyn, der havde ført til Lovforslagets Fremsættelse, og Forslaget gennemførtes uændret og enstemmigt.
